

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ὑπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάτις λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσᾷ 15.

Τεμάτις λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ ΜΑΣ

Εἶν' ἓνας μέγας καὶ τρανὸς
Γιαγκοαντεροβγάλτης
Ποῦ ξεκοιλιάζει φανερά
Τὴν ἔρημη πατρίδα
Ποῦ ἔστην τιμὴ της ἔγεινε
Προδότης Ἐφιάλτης
Καὶ βόσκει μέσ' ἔτ' ἀμπέλι της
Σὰ φυλλοξηρακρίδα.
Αὐτὸς τὴ φτώχεια κυνηγᾷ
Τὴ φτώχεια ξαντεριάζει,
Καὶ κλέβει ἐν ὀνόματι
Τοῦ νόμου καὶ φονεύει
Μὲ τοὺς τρανοὺς συντρόφους του
Τὰ κλεψιμιά μοιράζει
Κι εἶναι καλὰ, πολὺ καλὰ
Κλεμμένα ὅσα κλέβει.

Ποῖος εἶν' αὐτός; τὸν ξέρετε
Δὲν κρύβεται καθόλου,
Τὸν τρέμει σκλάβά του, θαρρεῖς
Ὡς κι' ἡ Ἀστυνομία,
Τέρας καθ' ὅλα φοβερόν,
Ὑπὸ μορφὴν Μογγόλου,
Δὲν ἔχει μὲ τὸν ἄνθρωπο
Συγγένεια καρμιά,

Μέσ' ἔτὰ μεγάλα μύτια του
Σπιθοβολᾷ τὸ μῖσος.
Τὸ πάθος, ἡ ἐκδίκησις
Μέσ' ἔστην καρδιά του βράζουν

Ὁ Πλάστης ποῦ τὸν ἐπλάσε
Θὰ ἐγελάσθηκ' ἴσως
Κι' ἀντὶ φειδίου σφυριγματιᾷ
Τὰ χεῖλη του νὰ βγάζουν
Βγάζουν ἀνθρώπινη λαλιά
Κι' ἀντὶ μὲ τὴν κοιλιὰ του,
Χάμω ἔτῃ γῇ νὰ σέρνεται,
Νὰ κάνῃ τὴ φωλιά του,
Στυλόνεται, ὅσῃ ἄνθρωπος,
Μὰ εἶναι πάντα φεῖδι,
Καὶ μιά του πικροδαγκωνιά
Φαρμάκι μεταδίδει.

Τέτοιο θέριό δὲ βρίσκεται
Κανένας νὰ τὸ σφίξῃ
Ἐστὰ χέρια, νέος Ἡρακλῆς,
Θεριοδυναμωμένος;
Ἄ! σήκω, Ἡρακλῆ λαέ,
Ἡ χέρα σου νὰ πνίξῃ
Μποροῦσε τέτοιο δράκοντα
Μὰ εἶσαι κοιμισμένος.

Ἀπ' τὸν Ἀντεροβγάλτημας
Κανεῖς δὲ μᾶς γλυτόνει,
Ὅσω λουφάζει ὁ λαός,
Ὅσῃ τὸ λαγὸ ἔτῃ φτέρη
Ποῦ τὴν φερμάρει τὸ σκυλί
Καὶ τὸν ἀποβλακόνει
Ἀντεροβγάλτη φοβερὴ
Τὸν ἔχεις σὺ ἔτῃ χέρι

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΑΜΠΙΑΓΑ

ΑΙΤΗΣΙΣ

Κλεάνθους Τριανταφύλλου δημοσιογράφου

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κ. Εἰσαγγελέα

Κύριε Εἰσαγγελεῦ

Χθὲς ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς μοι ἐκοινοποίησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 316 ἐγκλητήριον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 318 κλήσιν τῆς αὐτῆς χρονολογίας, διὰ τῶν ὁποίων μὲ εἰσάγει ἐνώπιον τῶν ἐν Λαμῖα Κακουργιοδικῶν καὶ μὲ καλεῖ νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον αὐτῶν τῇ 27 τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ὅπως δικασθῶ ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ διαδόχου του, συμφώνως πρὸς τὰ βουλεύματα ὑπ' ἀριθ. 3,149 π. ἔ. τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν καὶ 416 π. ἔ. τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ὡς γνωρίζετε καὶ ὑμεῖς, κ. Εἰσαγγελεῦ, καὶ ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ἐπίσης, τοῦ τελευταίου βουλεύματος ἐξήγησα τὴν ἀναίρεσιν, πρὸ ἡμερῶν δὲ συζητηθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ περὶ αὐτῆς αἰτησίς μου διατελεῖ ὑπὸ διασκέψιν ἐκκρεμής. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ὑπόθεσίς μου ὡς ὥριμος πρὸς ἐκδίκασιν; Ἐὰν εἰσῆγέτο εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, χωρὶς νὰ μοι κοινοποιηθῇ τὸ βούλευμα τῶν Ἐφετῶν, ἡδυνάμην νὰ ἀποκρούσω τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς μέχρι κοινοποιήσεως τοῦ βουλεύματος τούτου (ἀποφ. Ἀρείου Πάγου 158 τοῦ 1870), ὅπως ποιήσωμαι χρῆσιν τοῦ πρὸς ἀναίρεσιν δικαιώματός μου, καὶ τώρα ὅτε ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἰτησίς μου εἶναι ἐκκρεμής, ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν ἀρκεῖ ὅπως προστατεύσῃ τὴν κανονικὴν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου εἰσαγωγὴν μου; Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκκρεμότης τοῦ κυρίου ζητήματος, ἂν αἱ πράξεις, δι' ἃς κατηγοροῦμαι, φέρωσιν ἐγκληματικὴν χαρακτῆρα, ἀποτελεῖ τοιαύτην μεταβίβασιν τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ τοῦ Ἐφετείου, ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ οὐλοῦ ἐνεργεῖ ὁ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεὺς εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ χαρακτηρίσω τὴν ἐκτεθείσαν εἰσαγγελικὴν ἐπέμβασιν ἐν ἄλλοτρίᾳ δικαιοδοσίᾳ.

Ἄλλ' εἶναι ἤρᾳ γε αὐτὴ μόνῃ ἡ παρανομία, τὴν ὁποίαν φέρω ἐνώπιον τοῦ προΐσταμένου τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Κράτους; Ἐνῶ κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1837 διάταγμα καὶ τοὺς ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1856 καὶ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1858 νόμους τὰ Κακουργιοδικεῖα δικάζουσι μόνας τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν, «ἐτοιμῶν» δίκας, ἡ ἐμὴ, διατελοῦσα ἔτι ἐκκρεμής, ὡς ἐξετέθη, ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, δὲν ἦτο ὥριμος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν Λαμῖα Κακουργιοδικείου (7 Νοεμβρίου 1888). Κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας νόμους, ἵνα δικασθῇ μεταγενέστερον καθισταμένη ἔτοιμος δίκη, δέον ἵνα ἀποδιλέπῃ αὕτη εἰς κατηγορίαν ἐπὶ ληστεία, συνεργείᾳ ληστείας, ἄλλαις συναφέσι πράξεσι καὶ ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου, περιπτώσεις ἄσχετοι πρὸς τὴν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν, ἢ νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ὁ εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Κακουργιοδικείου νὰ συναινέσῃ δὲ καὶ οὗτος καὶ ὁ κατηγορούμενος, περιπτώσεις αἵτινες οὐδαμῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβον χώραν.

Τὸ ἀνέτοιμον τῆς δίκης κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν Λαμῖα Κακουργιοδικείου προκύπτει ἐξ εἰδικωτέρων ἀκόμη λόγων. Ἐν πρώτοις τὸ ἐναντίον μου ὑπ' ἀριθ. 416 π. ἔ. βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐξεδόθη καὶ μοι ἐκοινοποιήθη οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Κακουργιοδικείου Λαμίας. Ἐπειτα ἐνῶ ἐν τῇ ἐνότῃ τῆς δίκης ἡ συμπλήρωσις τῆς ὁλοκληρίας αὐτῆς καθιστᾷ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἐτοιμότητός της, τὸ ἀφορῶν τὸν συγκατηγορούμενόν μου Σ. Μάζην ὑπ' ἀριθ. 438 βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐξεδόθη τῇ 17 Νοεμβρίου 1888 ἥτοι πολὺ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Κακουργιοδικείου. Καθ' ὅποιονδήποτε δὲ τρόπον καὶ ἂν ἐξηγηθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι αὗται, ὁ κυριεὺς χαρακτῆρ τῆς ἐτοι-

μότητος τῶν δίκῶν εἶναι ὅταν ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς δικογραφίας, δικαίωμα τὸ ὁποῖον τὰ ἄρθρα 266 καὶ 273 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐξαρτῶσιν ἐκ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ ἐγκλητηρίου, αἵτινες μὲν χθὲς γενόμεναι δὲν ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Κακουργιοδικείου (ιδ. Helie 4567). Μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀποκαλύπτεται ἡ ἐνέργεια τῆς ἀναρίσεως εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἡ δίκη εἶναι ἀπόκρυφος, δὲν εἶναι ἔτοιμος. Οὐτε εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν ἐν ἡ ζῶμεν ἐποχὴν, ἡ μυστικὴ περιόδός τῶν ἐγκληματικῶν δίκῶν νὰ περιβάλληται τὸ ἐνδύμα τῆς ἀφελούς ἐτοιμότητος ἐνώπιον τῶν ἀκροατηρίων.

Δὲν δύναμαι, κύριε Εἰσαγγελεῦ, νὰ κλείσω τὴν παρούσαν χωρὶς νὰ σημειώσω ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῆς δικαιοσύνης διοίκησιν, ὅτι, ἐκδοθέντος τοῦ παραπέμψαντός με ὑπ' ἀριθ. 3149 βουλεύματος τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1888 μετὰ ἐνενήκοντα ἡμέρας, ἥτοι τὴν 25 Ἰανουαρίου 1889, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Συντάγματος παύει ἡ προφυλάκισίς μου, ὅτι συνεπῶς θὰ εἶμαι ἐλεύθερος νὰ δικασθῶ ἐρήμην ἢ κατ' ἀντιμωλίαν κατὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1889, ὅτε καλοῦμαι ὑπὸ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης κλήσεώς του θέλει εἶσθαι ὅτι ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους, ἐν μέσῳ χειμῶνος βαρυτάτου, κατεστραμμένον τὴν ὑγείαν ἐκ τῆς μακρᾶς καθεύξεως ἐν τοῖς ὑγροτάτοις δωματίοις τῆς φυλακῆς, πρόκειται κατ' οὐσίαν νὰ διακινδυνεύσω τὴν ἐξησθημένην ὑπαρξίν μου, οὐχὶ ὅπως δικασθῶ ἀλλ' ἀπλῶς ὅπως μετενεχθῶ παρὰ τὴν Ὁρθρην, σκληρότερον καὶ ἀνωφελέστερον μέτρον τοῦ οὐλοῦ δὲν γνωρίζω.

Βεβαίως ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ἔχει παρ' αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν τῆς δημοσίας κατηγορίας, ἔχει ὅμως καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ 97 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁδηγίας καὶ τῆς ἀνωτέρας ἐπισκοπῆσεως. Ἀναφερόμενος πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν, κύριε Εἰσαγγελεῦ, παρακαλῶ ἵνα καθοδηγήσῃτε τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις κ. Εἰσαγγελέα εἰς τὰ νόμιμα, διατάσσοντες αὐτῷ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ παρανόμου προσδιορισμοῦ τῆς δίκης μου ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Λαμίας. Ἐν Ἀθήναις, 18 Ἰανουαρίου 1889.

Ὁ πληρεξούσιος συνήγορος
Ἀριστείδης Οἰκονόμος.

ΟΦΕΙΛΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΔΗ

Εἰς τὰ συνταγματικὰ Κράτη, μεταξὺ λαοῦ καὶ βασιλείας, ὑπάρχει οἶονι συμβόλαιον.

Ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ τοὺς φόρους αὐτοῦ ἐξ ὧν καὶ ἡ βασιλεία συντηρεῖται.

Ἡ βασιλεία ὀφείλει νὰ δικαιολογῇ τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ της λαμβανόμενα δι' ἔργων ἐπιστρέφουσα αὐτῷ τὴν ὀφειλὴν της.

Υπάρχουν ἔθνη πλούσια, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ εὐημεροῦσι. Μεγάλα ἔθνη μὲ κολοσσιαίους προϋπολογισμούς.

Υπάρχουν καὶ πτωχὰ μάλιστα διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἀποζῶντα.

Ἐκεῖνα δὲν τὸ συλλογίζονται πολὺ. Ἄν καὶ ἀνέχονται ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν καὶ κανένα θνητὸν, κληρονομικῶς δικαίωματι, μὴ ζῶντα τὸ πλοῦσιον ταμεῖον τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ διὰ τὰ πτωχὰ διαφέρει τὸ ζήτημα.

Μεταξὺ τούτων εἶναι ἐν καὶ ἡ ἐλευθέρᾳ μας Ἑλλάς, τὸ πρότυπον ἐν τῇ Ἀνατολῇ βασιλεῖον, τὸ ὁποῖον, μὲ βασιλείας βάρη φορτωμένον, ὑπενθυμίζει τὴν παροιμίαν, καθ' ἣν «ὁ παντικὸς στήν τρύπα δὲ χωρεῖ καὶ κολοκύθα σέρεται».

Οἱ βασιλεῖς μάλιστα εὐρίσκουν χάριν ἀπέναντι τῶν λαῶν αὐτῶν, ἂν ᾖναι πρόθυμοι εἰς πᾶσαν ὑπὲρ αὐτῶν θυσίαν.

Θυσίαν γρήματος, θυσίαν αἵματος, θυσίαν στέμματος.
Διότι, ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λαῶν συμβολαίῳ, οἱ λαοὶ συνήθισαν νὰ ᾖναι τόσοι ἀπαιτητικοί!...

Ὁ Ἑρρίκος Δ΄. τῆς Γαλλίας ἔλεγε :

— Τότε θὰ ᾖμαι εὐτυχὴς βασιλεὺς, ὅταν κατορθώσω νὰ ἔχῃ ἕκαστος Γάλλος μίαν ὄρνιθα εἰς τὴν χύτραν του.

Τέτοιος γενναῖος κόκορας ἦταν ὁ μακαρίτης!

Ὁ Κάρολος ΙΒ΄. τῆς Σουηδίας κατήντησε νὰ ἐπιδιώκῃ, χάριν τοῦ λαοῦ του, τὴν προσάρτησιν τῆς Ῥωσίας, μετὰ τοῦ Μεγάλου Πέτρου αὐτῆς εἰς τὴν Σουηδίαν του.

Μὲ ἄλλους λόγους γιὰ μιὰ ἐλιά πού ἔπαιρνε ἀπὸ τὸν λαόν του ἐννοοῦσε νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα τουλούμι λάδι.

Καὶ μὲ τί κινδύνους, μὲ τί περιπετείας!

Ὁ Βολταῖρος τὸν ἐθαύμαζε τόσο, ὥστε τὸν ἔκαμεν ἥρωα ἱστορικῆς του ἐποποιίας, φροντίσας νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸν Μέγαν Πέτρον καὶ τὴν φιλενάδαν του Μεγάλην Αἰκατερίνην.

Ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος τῆς Ἰταλίας, ἀντὶ τοῦ στέμματος τὸ ὁποῖον ἔφερε βασιλεύων λαοῦ ἡμιελευθέρου, ἐθυσίαζεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν τὸ αἷμά του ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς ὅλης Ἰταλίας του καὶ ἐξάπτειεν εἰς αὐτὸ τὸν Βίκτορά του.

Ὁ δὲ Βίκτωρ ἔσφιγγε τὴν χεῖρα τοῦ Γαριβάλδου χάριν τοῦ λαοῦ.

Παραλείπομεν τοὺς δύο Ναπολέοντας, ἐξ ὧν μὲν πρῶτος ἐδόξαζεν ἑαυτὸν καὶ τὸν λαόν του διὰ κοινοῦ κινδύνου, ὁ δὲ δεύτερος εἶχε τὴν τέχνην νὰ τὸν δοξάζῃ μέχρι τινὸς θυσιάζων αὐτῶν διὰ ξέναις ἐννοαίαις, ἕως ὅτου τοῦ ἐκόλλησεν εἰς τὸ μέτωπόν του τὴν κηλίδα τοῦ Σεδάν.

Ἡ νῦν πενθερὰ ἡμῶν Γερμανία παρουσιάζει ἐν τῇ συγχρόνῳ τὴν βασιλέων πινακοθήκῃ, σπάνια πρότυπα.

Ὁ νικητὴς Ναπολέωνος τοῦ μικροῦ Γουλιέλμος ἱκανοποίησε μὲ τὸ παραπάνω, τὸν λαόν, ἢ μᾶλλον τοὺς λαοὺς αὐτοῦ, ἀπαλείψας ἀπὸ τοῦ πρωσσικοῦ μετώπου τὸ αἶσχος τῆς Ἰένας καὶ συνενώσας εἰς ἕνα ὄγκον συμπαγῇ τὰ γερμανικὰ κρατίδια.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰ μεγάλα καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς μικρότερα εὐρωπαϊκὰ βασίλεια.

Ἰδοὺ ἡ Ῥουμανία.

Ἐκεῖ εἰς Πρῶσσο (ὅσω καὶ ἂν ἀποκαλῆται πρῶσσος κατὰ σκοποῦ ὑπὸ τῶν ἐλευθεροφρόνων τοῦ τόπου) ἀπέδειξε τί δύναται νὰ κατορθώσῃ βασιλεία θέλουσα καὶ γνωρίζουσα νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ τόπου. Ἐδημιούργησε στρατὸν ἐκ τοῦ μηδενὸς δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ τελειότερους.

Εἰργάσθη δὲ καὶ ἐργάζεται τόσο ὑπὲρ τῆς ἐν γένει ἀναμορφώσεως τῆς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ χώρας, ὥστε δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ὅσω καὶ ἂν ᾖναι δαπανηρὰ μία βασιλεία δι' ἕνα λαόν, ὁ ρουμανικὸς λαὸς παίρνει μ' αὐτὸν τὸν παρὰ του ἴσιον.

Ἐν συντομίᾳ, δὲν ὑπάρχει χώρα βασιλευμένη ἐν Εὐρώπῃ τῆς ὁποίας τὸ στέμμα νὰ ᾖναι τόσο δαπανηρὸν καὶ ἀπαιτητικόν, ὅσον τὸ ἡμέτερον. Ἡ βασιλεία παρ' ἡμῖν ἔχει σὺν-θημα τὸ «λαμβάνειν καὶ οὐδέποτε δίδειν».

Κατὰ τὴν συγκληθησομένην τὸν Ἀπρίλιον ἔκτακτον σύνοδον τῆς Βουλῆς πρόκειται ν' ἀποφασισθῶν σπουδαιόταται ἀφαιμάξεις εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Θὰ παραχωρηθῇ, ἢ μᾶλλον θὰ δημευθῇ, τὸ μέγα γήπεδον τῶν σταύλων ἔχον ἀξίαν ὑπὲρ τὰ πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ θ' ἀνεγερθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ διαδόχου τὰ ἀνάκτορα διὰ δαπάνης δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Διὰ τρίτου δὲ νομοσχεδίου θὰ προσδιορισθῇ προῖξ τῆς βασιλοπούλας, καὶ διὰ τετάρτου ἢ μετατροπῇ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Βασιλέως ἀπὸ παλαιῶν δραχμῶν εἰς νέας καὶ ἡ χορήγησις χρηματικῆς ποσοῦ διὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου δι' ἑξοδα παραστάσεως.

Δὲν εἶναι δὲ ζήτημα ὅτι μὲ τὴν φάλαγγα τῆς πλειονο-

ψηφίας αὐτῆς ἡ κυβέρνησις, τὴν συμπαγῇ καὶ ἀδιάσπαστον, καθὼς ἀπεδείχθη, θὰ περάσῃ καὶ τὰ νέα τῆς ταῦτα νομοσχέδια εἰς βάρος τοῦ ἀχθοφύρου λαοῦ, τοῦ νεναρκωμένου, τοῦ ἀναισθητοῦντος, τοῦ χασισωμένου.

Ἡ βασιλεία ἡμῶν ἔχουσα σύνθημά της τὸ λαμβάνειν καὶ πρωθυπουργὸν τὸν μὴ χαλοῦντα ποτὲ τὸ χατῆρί της θὰ καταντήσῃ νὰ μεταβάλλῃ εἰς εὐρείαν αὐτῆς Μανωλάδα ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ δὲ **Ραιμπαγᾶς** λυπεῖται διότι εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ἀπληστίας τοῦ πατρὸς βλέπει παρασυρόμενον καὶ τὸν υἱὸν ἄλλ' εἶθε τοῦλάχιστον νὰ μάθῃ οὗτος ὅτι ὅστις λαμβάνει **ὀφείλει καὶ νὰ δίδῃ**.

;;;

ΠΕΡΙ ΦΟΡΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕ ΣΥΜΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ

Ἄνω κάτω ἔγεινεν ὁ κόσμος τῶν ἐπιτηδευματιῶν μὲ τὸν νέον κατάλογον τῶν φόρων αὐτῶν, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ὁ κατάλογος αὐτὸς εἶναι ἀριστοῦργημα κομματικῆς μεροληψίας.

Εἴσαι μὲ τὸν Δηλιγιάννην;

Σοὺ καθίζουν χαράτσι ἀνελεήμονο.

Φορολογεῖσαι ὡς μεγαλέμπορος.

Εἴσαι μὲ τὸν Τρικουπὴν;

Ἄν ᾖσαι καὶ μεγαλέμπορος σὲ φορολογοῦν, ὡς ἂν ᾖ ἀπλοῦς γυρολόγος.

Τὸ δημαρχεῖον ὑφίσταται στενὴν πολιορκίαν παρὰ τῶν ἀδικουμένων ἐργατικῶν.

Ὁ Φιλήμων ἀκούει πάλιν τὸν ἐξάψαλμον.

Ἀλλὰ κάμνει τὸν κουφό.

Τοιοῦτος ἔπρεπε τοὶ δήμαρχος, λαὸ τετυρλωμένε.

Τράβα τα τώρα.

Καὶ αὐτὸς ὁ συμπολιτευόμενος τύπος πλέον ἡγεῖρε φωνὴν ὑπερασπίζων τὸν ἀδικούμενον ἐργατικὸν κόσμον.

Ἡ **Ἀκρόπολις** ἀποδίδει αὐτὰς τὰς ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν διακρίσεις εἰς τὸν ἄκρατον ζῆλον τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὰ κατώτερα ὄργανα ἀρύνονται πάντοτε τὰς ὁδηγίας τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων. Ἀπὸ τὸ κεφάλι βρωμᾷ τὸ ψάρι.

Ὁ **Ραιμπαγᾶς** ἀσπάζεται, πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, τὴν συμβουλὴν τῆς **Χώρας** ἧτις συμβουλεύει τοὺς συμπολίτας ἡμῶν νὰ ἐκλέξωσιν ἐπιτροπὰς ἐξ ἐκάστου σωματείου ἢ συντεχνίας ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποβάλωσι τὰ παράπονά των.

Ἄλλ' εἶναι τοῦτο νομίζομεν τὸ αὐτὸ ὡς ἂν παρεπονούντο ἐνώπιον συνελεύσεως ἐκ λύκων ἀρνία, διότι παρὰ λύκων πάλιν κατασπαράσσονται. Οἱ 78 **Λάζαροι** τῆς Βουλῆς, καθὼς τοὺς ἐξάπτειεν ἡ **Χώρα**, ἀδιαφοροῦν διὰ τὰς κραυγὰς τοῦ λαοῦ ἐφ' οὗ αὐτοὶ ἐγένοντο αἵτιοι νὰ φορτώσῃ βαρεῖς τοὺς φόρους αὐτοῦ ὁ ἀβόεντης των, ὁ **Λαζαράρχης** των.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΝΟΣ... ΥΠΟΔΙΚΟΥ

Ἄλλοτε ᾤμην εὐτυχὴς σχετικῶς, ἐννοεῖται πάντοτε, καθόσον ἡ ἀπολυτὸς εὐτυχία πᾶς τις γνωρίζει καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀναγνώσει τοὺς κλαυθμηρισμοὺς οὐδενὸς ποιητοῦ, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι τι ἀνέφικτον.

Ἐπερὼν τὸν βίον μου ἐκπληρῶν τὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἀνατεθειμένα μοι καθήκοντα, ἀπολαύων ὑπολήψεως παρὰ τῶν τιμίων ἀνθρώπων οὓς καὶ ὑπεληπτόμην, καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῆς γεραιᾶς μητρός μου, τῆς ἀδελφῆς μου, τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου, τῶν φίλων μου, οὓς καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς αὐτῆς θέρμης ἡγάπων, καὶ ὑπὸ δύο καστανῶν ὀφθαλμῶν οὐδὲ λάτρευν.

Νῦν ὁμως πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἶμαι φυλακισμένος ὡς ὑπόδικος· καὶ φυλακισμένος ἐν Ἑλληνικῇ φυλακῇ.

Πᾶς τις γνωρίζει τί θὰ εἶπῃ ἑλληνικαὶ φυλακαὶ φοβούμενος δὲ μὴ ἐξαντλήσω τὸ τραγικολόγιον ὅλον τῶν ποιητῶν, ἀποφεύγω νὰ ὅας ἀπεικονίσω ταύτας.

Βαρεῖα κατηγορία μ' ἐπιβαρύνει.

Εἶμαι ἀθῶος ταύτης· πλὴν συμπτώσεις τινές, ἅς μόνον τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀδόλφου Βελῶ, τοῦ περικλεοῦς τούτου συγγραφέως τόσων δικαστικῶν μυθιστοριῶν ἠδύνατο νὰ πλάσῃ συντρέχουσιν ὥστε νὰ θεωροῦμαι ὡς ἔνοχος.

Τέλος ὁμως ἐβόησεν ἡ ἡμέρα τῆς δίκης μου. Ἐγὼ ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι θέλω δυνηθῆναι ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά μου.

Ἠγέρθη ἡ λίαν πρωτὴ. Εἶμαι σχεδὸν εὐθυμος ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι σήμερον θέλω παρουσιασθῆναι πρὸ ἀνθρώπων δυνάμενων νὰ μὲ ἐννοήσωσι.

Ἦκουσα ἐδῶ μέσα ὅτι οἱ δικασταὶ εἶναι πάντοτε προκατειλημμένοι ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου. Ἐγὼ ὁμως δὲν θέλω νὰ τὸ πιστεύσω.

Φαντάζομαι αὐτοὺς ἀληθεῖς λειτουργοὺς τῆς σοβαρᾶς καὶ ἀγνῆς θεᾶς Θέμιδος.

Τοὺς φαντάζομαι ἀπηλλαγμένους πάσης προκαταλήψεως ἐναντίον τινός.

Τοὺς φαντάζομαι γαληνούς, ἡσυχούς, σοβαροὺς, ἐντείνοντας ὅλην τὴν εὐφυΐαν των, ὅλην τὴν διορατικότητά των ὅπως ἀποδώσωσι δικαιοσύνην καὶ οὐχὶ ὅπως καταδικάσωσι μόνον.

Τοὺς φαντάζομαι ὡς ἀνθρώπους διατελοῦντας ἐν πλήρει γνῶσει τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματος δι' οὗ περιβάλλονται· τοῦ ἀξιώματος ὅπερ τοῖς δίδει τὸ δικαίωμα ν' ἀμφισβητῶσι πρὸς τὸν Θεὸν αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν τοῦ κρίνειν καὶ τιμωρεῖν, καὶ συνεπῶς ὡς ἀνθρώπους ἀπηλλαγμένους παντὸς ταπεινοῦ πάθους.

Ναὶ! οὕτω φαντάζομαι συλλήβδην δικαστὰς καὶ ἐνόρκους, καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θέλω παρουσιασθῆναι πρὸ τοιούτων ἀνθρώπων σχεδὸν πληροῦμαι χαρᾶς.

Ἐκ τοῦ προφυλίου ἀκούω ἐκφωνούμενον τὸ ὄνομά μου, εἶναι οἱ χωροφύλακες αἵτινες ἦλθον ὅπως μὲ συνοδεύσωσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Κατήλθον.

Ἡ ἡμέρα ἦτο ὥραία· ὁ οὐρανὸς ἐφαίνετο ὥστε γελῶν· αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐχρυσίζον τὰ μέρη ἐφ' ὧν ἐπιπτον καὶ ὁ ἐν τῷ προφυλίῳ πλάτανος σειόμενος ὑπὸ ἐλαφροῦ ζεφύρου ἀνέδι-δε ψιθυρὸν τινα ὡς ἦχον μελωδίας.

Ἐνώπιον τούτων ὅλων καὶ πάλιν ἡ περὶ δικαστῶν ἰδέα μοι ἐπῆλθε καὶ ἐσκέφην ὅτι οἱ ἐξισούμενοι ἐν τῇ γῇ μὲ τὸν δημιουργὸν τούτων ὅλων, οἱ κριταὶ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, οἱ ἀφαιροῦντες τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον, τὴν ζωὴν αὐτὴν ἀπὸ τοῦς ὁμοίους των, ἃν δὲν δύνανται νὰ δώσωσι, ὅτι εἶναι ἀδύνατον, οἱ ἀνθρώποι, λέγω, οὗτοι ν' ἀπατηθῶσι ἢ νὰ ὑποκύψωσιν εἰς ἀγενῆ πάθη.

II.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον.

Ἔως ὅτου ἀρχίσῃ ἡ δίκη ὑπελείπετο ἡμίσεια εἰσέτι ὥρα.

Οἱ χωροφύλακες ἐπέτρεπον εἰς πάντας τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐν ἡ εὐρισκόμενῃ εἰσοδόν, φροντίζοντες ὁμως πάντοτε νὰ μ' ἐχῶσι πρὸ τῶν ὁμμάτων των.

Εἰσῆλθον πολλοί.

Ἐκ τούτων ὑπῆρχον τινές συγγενεῖς μου· οἱ ἄλλοι ἦσαν φίλοι μου.

Οἱμοι! μόλις μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατώρθωσα ν' ἀναγνωρίσω τοὺς τελευταίους τούτους.

Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν δηλ. τῆς προφυλακίσεώς μου δὲν τοὺς εἶχον ἴδει.

Καὶ μόλα ταῦτα ἦσαν φίλοι μου.

Καὶ μόλα ταῦτα μυριάκις διήλθον εὐαρέστους στιγμὰς μετ' αὐτῶν.

Καὶ ἀπειράκις ἤνοιξα τὴν καρδίαν μου πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐνεπιστεύθην τὰ κατακλύζοντα ταύτην αἰσθήματά μου, ἐνῶ ἐδεχόμεν ἐν συντριβῇ τοὺς μυχοὺς αὐτῶν πόθους.

Καὶ πλέον ἢ χιλιάκις συνεταυτίσαμεν τοὺς πόθους μας, καὶ ὀνειροπολήσαμεν μέλλον αὐδαίμον καὶ κοινόν.

Καὶ ἤδη.

Ἦδη σχεδὸν δὲν ἀναγνωρίζομεθα.

Τοὺς ἐνθυμούμεν μὲν πάντοτε, πλὴν οὗτοι μὲ ἐλθσμόνησαν ἐν τῇ δυστυχίᾳ μου.

Μὲ ἐπλησίασαν, μὲ ἐχαιρέτισαν καὶ μοὶ ἀπέτεινον τὰς γνωστὰς ἐκεῖνας τετριμμένας παρηγορητικὰς φράσεις.

Εἰς οὐδενὸς ὁμως τὴν φωνὴν διέκρινον τὴν ἀληθῆ λύπην.

Εἰς οὐδενὸς τὸ βλέμμα εἶδον τὴν εἰλικρινῆ συμπάθειαν.

ὦ κόσμε! κόσμε! ὦ! ἀνθρώπε! ἡ πρόπει νὰ εὐτυχῇς ἢ . . . νὰ μὴν ὑπάρχῃς.

Ἦχησεν ὁ κώδων.

Κλητὴρ τις τοῦ δικαστηρίου μοὶ ἐπιδεικνύει ὅπως καθίσω ἐδῶλόν τι ἐφ' οὗ τίς οἶδε πόσοι ἐκάθισαν κακοῦργοι, ἀλλὰ καὶ πόσοι . . . ἀθῶοι! . . .

Κάθημαι.

Πρὸ ἐμοῦ εὐρίσκεται ἐξεδρά τις διτκούσα ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς αἰθούσης μέχρι τῆς ἄλλης.

Ἐπ' αὐτῆς τοποθετοῦνται οἱ δικασταί, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ ἑνορχοί.

Οἱ δικασταὶ εἶναι τρεῖς, ὁ εἰς πρόεδρος, οἱ δύο σύεδροι· κάθονται ἀκριβῶς ἀπέναντί μου.

Ὅλοι εἶναι νέοι· ἰδίως ὁ πρὸς ἀριστερὰν τοῦ προέδρου σύεδρος, εἶναι νεώτατος καὶ συμπαθοῦς μορφῆς.

Ὁ πρόεδρος φαίνεται μόλις τριακοντούτης, ἔχει εὐγενεῖς τοὺς τρόπους ἂν καὶ λίαν ἐπιτετηδευμένους καὶ φυσιογνωμίαν ὄχι τόσον εὐφυᾶ. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἰδίως γαλανοὶ καὶ ἀλαμπεῖς, ἐκ πρώτης ὄψεως μοὶ ἐνεποίησαν κακίστην ἐντύπωσιν· ἐπρόδιδόν τι τὸ μοχθηρὸν καὶ χαμερπές.

Ὁ ἕτερος σύεδρος ἦτο εἰς ἄκρον ἰσχνὸς καὶ λυμφατικῆς κράσεως· ὦ! τοῦ θαύματος δὲ ἀνεγνώρισα ἐν αὐτῷ ἀρχαῖον παιδικόν μου φίλον, προσβλέποντά με ὁμως ἤδη ὡσάν πρώτην φοράν μὲ ἐβλέπεν.

Δεξιώτερον τούτου ἐκάθητο ὁ εἰσαγγελεὺς.

Ἐπὶ τοῦ μετώπου του καὶ τῆς ἐν γένει φυσιογνωμίας του μοὶ ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώσκα τὰς λέξεις:

Ἀδστηρὸς πλὴν δίκαιος.

Τοῦτο ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας μου.

Ἀριστερὰ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐξέδρας ἐκάθοντο οἱ ἑνορχοί.

Ἦσαν δώδεκα τὸν ὄριθμόν, ἀντιπροσωπεύοντες ὅλας τὰς ἐνδυμασίας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς κάπας καὶ βράκας μέχρι τῆς ρεδιγγότας καὶ ὅλας τὰς φυσιογνωμίας ἀπὸ τοῦ κληρονομικοῦ βλακῆς τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκ φυσικῶν σωματικῶν ἀσυμμετριῶν καὶ προφανοῦς γαυνότητος μέχρι τοῦ πονηροῦ καὶ τσακπίνη βωμφοῦ, τοῦ ἐξ εἰρωνος μειδιάματος καὶ ὑπόβουλου καὶ ἀεικινήτου βλέμματος διακρινομένου. Ἀπὸ τοῦ σοβαροῦ καὶ σεβαστοῦ οἰκογενειάρχου μέχρι τοῦ μεθύσου καὶ ἐν κραυγῇ ζῶντος ἐρυθρορρίνου θαμῶνος τῶν καπηλείων καὶ χαμαιτυπείων.

Ἦρχισεν ἡ διαδικασία.

Οἱ μάρτυρες ὅλοι ἐξητάσθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Παρατήρησα ὅτι αἱ μαρτυρίαι ἐκεῖναι αἵτινες ἦσαν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπέρεσκον εἰς τὸν πρόεδρον, δι' ὃ κατέφρευε πλειστάκις εἰς παραπειστικὰς ἐρωτήσεις, τοὺς ἐστενοχῶρει, τοὺς ἐβίαζε

σχεδόν ὅπως ἀναιρέσωσι πᾶν ὅτι, ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπον, καὶ ἐνίοτε τὸ κατώρθωνε.

Ἐξέπλησσήμην φοβερὰ ἐπὶ τῇ διαγωγῇ ταύτῃ τοῦ προέδρου καὶ ἐσχεπτόμην.

Διατί ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ τεταγμένος ὑπὸ τοῦ νόμου ὅπως ἀνερευνᾷ καὶ εὕρισκῃ τὴν ἀλήθειαν, προσπαθῇ νὰ παραποιῇ ταύτην;

Ἐν τῷ μέσῳ ὅμως τῆς σκέψεώς μου ταύτης ὁ κώδων ἤχησε καὶ ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι διαλύεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Οἱ δικασταὶ ἐξῆλθον τῆς αἰθούσας.

Ἐγὼ ἠγέρθην, γνωστοί μου δέ τινες καὶ συγγενεῖς μου μὲ ἐπλησίασαν.

Τοὺς ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προέδρου, καὶ ὅλοι μιᾷ φωνῇ μοι εἶπον.

— Τὸ βλέπομεν καὶ ἡμεῖς, εἶναι ἐναντίον σου *μιλημένος*. Ἐάν ὅμως ἐσύ ἔχῃς *μιλήσει* εἰς τοὺς ἐνόρκους τί σὲ μέλει ἄς σφυρίζει.

— Εἰς τοὺς ἐνόρκους, ἀπήντησα, οὐδὲ τοὺς γνωρίζω κἀν.

Πάντες ἐκίνησαν περιλύπως τὴν κεφαλὴν, ἐνῶ ἐγὼ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου μου προκληθεὶς εἰς τοῦτο ὑπὸ νέου ἡχήματος τοῦ κώδωνος.

Μιλημένος!!...

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, αὐτὸς ὃν ἐγὼ ἐν τῇ ἀπλότητί μου ἐξίσωνα πρὸς τὸν Θεὸν αὐτόν, αὐτὸς μιλημένος!

Ἵπείκει δηλαδὴ εἰς ξένας εἰσηγήσεις, παραβλέπων τὸ καθήκον του, καταπατῶν τὸν δοθέντα ὅρκον του καὶ ζητῶν τὴν καταδίκην ἑνὸς ἀθώου, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὰ χαμερπῆ πάθη φίλων του.

*Ω! φρίκη! φρίκη!

Τοιαῦτα διαλογιζόμενος ἔμενα ἐν ἡλιθίῳ στάσει καὶ εὐρισκόμην σχεδὸν ἐν ληθάργῳ.

Τὰ περίξ μου συμβαίνοντα μάλιστα ἐπιπολαίως ἡδυνάμην ν' ἀντιληφθῶ.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι μ' ἐκάλεσαν ν' ἀπολογηθῶ. Τί εἶπον ἀγνοῶ. Ὁ συνήγορός μου κατόπιν μοι εἶπεν ὅτι ἀπελογήθην σαφῶς καὶ πειστικῶτα.

*Ἐν μόνον ἐνθυμοῦμαι καλῶς ὅτι κατὰ τὴν ἀπολογίαν μου τρεῖς ἐκ τῶν κ. κ. ἐνόρκων κοιμώμενοι ἐρογχάλιζον ἐνῶ δύο ἄλλοι εἶχον χωμένον σχεδὸν διαρκῶς τὸ πρόσωπόν των εἰς μέγα ποικιλόχρωμον μανδύλιον, πταρνιζόμενοι ἀπαύστως.

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ εἰσαγγελεύς· ἡ βροντώδης καὶ σταθερὰ αὐτοῦ φωνὴ μὲ ἐξήγειρεν οὕτως εἶπεν τοῦ ληθάργου μου.

Εἶχον δίκαιον ἐκ πρώτης ὄψεως λαβὼν καλὴν ἰδέαν περὶ τοῦ εὐθούς τοῦ ἀνδρός.

*Ἀνέπτυσεν ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἐμοῦ γεγονότα χωρὶς οὐδὲ ἐν σίγμα νὰ προσθέσῃ ἡ ἀφαιρέσῃ, καὶ ἀφέλῃ εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐνόρκων.

Ὁ συνήγορός μου, κατόπιν τοιαύτης ἀγορεύσεως τοῦ εἰσαγγελέως, πολλὰ ὀλίγα εἶχε νὰ προσθέσῃ. Ἐν τούτοις μὲ ὑπερησπίσθη δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων.

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἤρξατο τῆς ἀνακεφαλαιώσεως.

Καὶ πάλιν φρίκη! φρίκη! φρίκη!

*Ἐκάστη λέξις του ἐνέκλειε καὶ ἐν ψεύδος.

*Ἐκάστη φράσις του παρεποίει ἐν βαθυμῷ ἀπιστεύτῳ τὴν ἀλήθειαν.

*Ἦτο φοβερός πλαστο-λόγος.

*Ἐγείνα ἔξω φρενῶν καὶ ἐγερεῖς αἰφνιδίως ἐν στιγμῇ καθ' ἣν παρεμόρφωνεν ἐντελῶς τὴν κατάθεσιν μάρτυρός τινος τῷ ἐφώνησά.

— Ψεῦδος! ψεῦδος! αὐτὸ δὲν ἐλέχθη.

*Ὅλοι ἔμειναν ἐπὶ τῇ τύλμῃ μου κατὰ πλῆκτοι ψίθυρος δὲ ἐπιδοκιμασίας ἠκούσθη ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.

*Ὁ πρόεδρος ἐγένετο καταπόρφυρος ἐξ ὀργῆς.

Ἐννοῶν ὅμως τὸ ταπεινὸν τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐκουσίως του κατέπεσεν οὐδὲν ἀπήντησε.

Ἐξηκολούθησε τὴν ἀνακεφαλαιώσιν, συναρμολογῶν ψεύδη ἐπὶ ψεύδεων καὶ μετὰ κυνικῆς ὄντως θρασυτήτος παριστῶν γεγονότα ἀναμφισβήτητα ἀντιθέτως ἢ ὅπως κατετέθησαν ἐπὶ προφανεῖ βλάβῃ μου.

*Ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἠννόησα τελείως, πῶς καὶ ὑπὸ τίνων ἐξασχεῖται ἐν Ἑλλάδι ἡ δικαιοσύνη.

*Ἐτελείωσεν. Οἱ ἔνορκοι ἀπεσύρθησαν εἰς διάσκεψιν ἔχοντες ἀκόμῃ ἔναυλα εἰς τὸ ὧτά των τὰ ψεύδη τοῦ προέδρου.

Μετὰ δίδωρον σύτκεψιν μὲ ἐκήρυξαν διὰ ψήφων ἑπτὰ κατὰ πέντε ἔνογον.

*Υποθέτω ὅτι οἱ πέντε ἔνορκοι οἱ δώσαντες ἀθωωτικὴν ψῆφον θὰ ἦσαν ἐκ τῶν μὴ κοιμωμένων ἢ πταρνιζομένων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων μοι ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῶν προσκαίρων δεσμῶν. Ὁ δὲ πρόεδρος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοι ἀνακοινώσῃ ὅτι θέλει μὲ συστήσῃ εἰς τὴν βασιλικὴν χάριν.

*Ω! τῆς εἰρωνείας καὶ τῆς ἀναιδεΐας του.

*Ὁ ἄνθρωπος ὃν οἰκτεῖρω καὶ ἐλεηνολογῶ διὰ τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν χαμέρπειάν του, ὁ ἄνθρωπος ὃν περιφρονῶ καὶ βδελύσσομαι, ὡς περιφρονεῖ τις καὶ βδελύσσεται βρωμερὰ τινα καὶ δηλητηριώδη ἐρπετὰ, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ τολμᾷ νὰ μοι λέγῃ ὅτι θέλει μὲ συστήσῃ ὅπως μοι ἀπονεμηθῇ χάρις. *Ὡς ν' ἀγνοῇ ὅτι ἡ σύστασις ἑνὸς τοιούτου ὄντος εἶναι ἡ μεγαλειτέρα προσβολή!

*Ἐθεώρησα περιττὸν νὰ τοῦ ἀπαντήσω καὶ ἐσίγησα.

Οἱ χωροφύλακες μὲ ἐπανάφερον ἐν τάχει εἰς τὰς φυλακάς.

III

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν...

*Ἀλλ' ἡ ἐπιοῦσα εἶναι πλέον ἡμέρα καταδίκου· δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν παροῦσαν διήγησιν.

*Ἐν τούτοις σημειῶ ὅτι ὅχι μόνον τὴν ἀμέσως ἐπιοῦσαν τῆς καταδίκης μου, ἀλλ' ἐκατομμύρια ἐπιουσῶν ἐὰν παρέλθωσι δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ, ὅτι ἐν Ἑλλάδι οὐδὲν κύρος ἔχουσιν οἱ νόμοι καὶ ὅτι δύναται πᾶς τις νὰ διαπράττῃ τὰ μεγαλείτερα τῶν ἐγκλημάτων, καὶ ν' ἀθωοῦται, ἄρκει νὰ κατορθώῃ νὰ εἶναι *μιλημένοι* ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ πρόεδρος ἢ οἱ ἔνορκοι.

Λογχείας

ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ

*Υπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσιεύθη πρό τινας ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν ἡ ἀφήγησις τῆς συμπλοκῆς δύο καταδίκων, τοῦ Μάνθου καὶ τοῦ Καβελάρη. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἡμῖν πληροφορίες δὲν θὰ ἦσαν τόσο ἀκριβεῖς, θετικώτεροι δὲ τοιαῦτα μᾶς ἐστάλησαν, καθ' ὅς ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐρίδος δὲν ἦτο ὁ Μάνθος, καθ' ὅσον ἄλλος τις καταδίκος εἶχε κάμει τὴν ὑπαρὰν ἐκείνην χρῆσιν τοῦ ψαλιδιοῦ τοῦ Καβελάρη, ὅστις μὴ γνωρίζων τοῦτο, ἀλλὰ νομίζων ὅτι ὁ Μάνθος ἐζητέλλει τὸ ψαλίδι του, τὸν εὔρε καὶ τῷ εἶπε: — Βρὲ κύρ Μάνθο δὲν ἔκανες καλὰ νὰ πάρῃς τὸ δικό μου τὸ ψαλίδι. — Τί λὲς, τοῦ λέγει ὁ Μάνθος. — Ἐκεῖνο ποῦ σοῦ λέγω, λέγει μὲ περισσοτέραν ὀργὴν ὁ Καβελάρης. — Δὲν θὰ ἦσαι καλὰ, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Μάνθος. — Βρὲ γὼ σοῦ λέγω δὲν ἔκανες καλὰ, καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ συλλογιστῇς καὶ ἔπειτα νὰ πάρῃς τὸ δικό μου τὸ ψαλίδι. — Βρὲ γὼ σοῦ πῆρα τὸ ψαλίδι σου; Δὲν πᾶς νὰ ἰδῇς ποῖος τὸ ἔχει καὶ κόβει τῆς τρίχες του; — Ἐσὺ τὸ πῆρες! ἀναφωνεῖ μὲ περισσοτέραν ὀργὴν ὁ Καβελάρης. — Ἀφοῦ λέγεις ὅτι τὸ πῆρα γὼ, ἐγὼ τὸ πῆρα καὶ κάνε μου ὅ,τι θέλῃς βρὲ παιδί μου. — Θὰ ἰδῇς τί θὰ σοῦ κάνω λέγει ὁ Καβελάρης καὶ ἔρριψεν ἄγριον βλέμμα εἰς τὸν Μάνθον.

*Ἐως τὸ ἐσπέρα, ὥραν 10, ὁ Καβελάρης ἐφαίνετο βεθυθισμένος εἰς σκέψιν καὶ ἐσουλτάσαιρνεν, ἔρριπε δὲ ἄγρια βλέμματα κατὰ τοῦ Μάνθου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν 10ην ἀκριβῶς ὥραν ἦτον εὐθυμος καὶ διεσκέδαζε μὲ ἄλλους τέσσαρας καταδίκους. Ὁ Μάνθος εἶχε καθαλιεῦσει ἕνα κρεβάτι καὶ εἶχε στρέψει τὸ πρόσωπό του πρὸς τὸν τοῖχον,

ὁ Καβελάρης ἐπερνούσεν ἀκροβολιστὰ καὶ ἐλαφρὰ εἰς τὸ μέρος ὅπου διεσκέδαζεν ὁ Μάνθος, καὶ ἔρριπτε βλέμμα ἄγριον κατ' αὐτοῦ, μὴ παρηρουντος τούτου, διότι, ὡς εἴπομεν, ἦτον ἐστραμμένος πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνδιασκεδάζοντων καταδίκων.

Ὁ Μάνθος, ἐν ἀρχῇ τῆς διασκεδάσεως, εἶχε ζητήσει τὸ μπουζούκι ἐνὸς καταδίκου Ἀνδριώτου, μετὰ τὸν ὅποιον πάντοτε ἡσטיεύετο, ἀλλ' αὐτὸς τοῦ εἶπε: — Μάνθο μου, δὲ μπορῶ νὰ σοῦ τὸ δώσω, διότι εἶναι ξένο. Τοῦ Μάνθου τοῦ ἐκακοφάνη, ἀλλὰ δὲν ἀπέδειξε κακίαν.

Μετὰ παρέλευσιν ὥρας σχεδόν, ὁ Μάνθος ἀστείευόμενος ὅπως πάντοτε, εἶπεν εἰς τὴν παρέαν: — Μωρὲ παιδιὰ, ἔχω σκοπὸ νὰ πειράξω Ἀντριώτας κτλ. Αὐτὸ δὲ τὸ ἔλεγε ὅχι διὰ τὸν Καβελάρη, διότι σχεδὸν οὐδεὶς κατὰδικος ἐγνώριζε τὸν Καβελάρην δι' Ἀνδριώτην.

Μόλις ἐτελείωσε τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ Μάνθος, ἀμέσως ἐφάνη ὡς φάντασμα ὁ Καβελάρης ὀπισθεν τοῦ Μάνθου καὶ τοῦ εἶπε: — Ποιανούς Ἀνδριώτας θὰ πειράξης βρὲ π...; καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν πρώτη ψαλιδιὰ εἰς τὸ κεφάλι. Ἐγὼ εἰμαι Ἀντριώτης βρὲ πού... ἐπαναλαμβάνει καὶ ξαναδευτερόναι ἄλλη ψαλιδιὰ.

— Ἀχ! μ' ἔφαγε τὸ σκυλλί! ἐφώναζεν ὁ Μάνθος, γλυτῶστέ με. μ' ἔφαγε! βρὲ παιδιὰ, τί διάβολο! συνεννοημένοι εἴσατε, γιὰ νὰ μὲ σκοτώστε καὶ βάνετε αὐτόν;

Εἰς τὴν τρίτην ψαλιδιὰ ἐπετάχθηκε ὁ Μάνθος ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ ἔρπαξε ἓνα σουγιά (μικρὸν), ποῦ ἔκοβε τὰ πορτοκάλια ἡ παρέα του καὶ τὸν κρατοῦσε καὶ ἔλεγε:

— Βρὲ ὅλοι εἴσατε συνεννοημένοι, διὰ νὰ μὲ σκοτώστε; Βρὲ ἀφιλότιμοι, τί σὰς ἔκανα;

Καὶ πάλιν ὁ Καβελάρης ἐπετέθη κατὰ τοῦ Μάνθου. Τότε αὐτὸς ἐβάρυνε μὲ τὸ σουγιά. Ἀμέσως δὲ εἰς κατὰδικος ἐφώναξε: «φύλακες!» διότι δὲν ἐφώναζεν ὁ σκοπός. Ἡμεῖς ἐλέγαμεν εἰς τὸν σκοπὸν νὰ φωνάξῃ φύλακες καὶ αὐτὸς μᾶς ἔλεγε: —

— Ἡμεῖς κορμιά παραλαμβάνουμε, κορμιά θὰ παραδώσωμε· δὲν πάτε νὰ σκοτωθῇτε ὅλοι;

Οὕτω λοιπὸν ἐγένετο ἡ συμπλοκὴ τῆς 12 Ἰανουαρίου, ἐπιλέγει ὁ γράφων ἡμῖν τ' ἀνωτέρω ΑΥΤΟΠΤΗΣ, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν του.

Ἡμεῖς δ' ἐθεωρήσαμεν δημοσιογραφικὸν καθήκον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰς πληροφορίας του, ἀλλ' ἐκφράζομεν τὴν λύπην μας διὰ τοιαύτας σκηναὶς ἐξ ὧν οἱ ἐν κοινῇ συμφορᾷ ὀφείλοντες νὰ ζώσιν ἀδελφικῶς ἐπαυξάνουσι τὰ δεινὰ τοῦ ἐν φυλακῇ ἀδιώτου βίου των.

§ § §

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Μ' ἦντα μούτρα θὰ πάμενε στὴ Χιὸ τώρα ποῦ πνιήκαμε; — Τὴν ἐρώτησιν ταύτην τοῦ μισέ Ἀμ-προυζῆ πρὸς ἑαυτόν, ἐν ὥρᾳ ναυαγίου, ἀποτείνουσιν ἑαυτοῖς

(3) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(3)

ΠΑΡΟΡΜΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

αὐτὴν οἰκογένειαν, ἥς τὰ μέλη ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν διαφόρων τούτων φαινομένων κατὰ διαφόρους πολλακίς συνδυασμούς συνυπαρχόντων παρ' ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀτόμῳ, καὶ ὅτι ὅσον μεγάλῃ καὶ ἂν φαίνεται ἡ διαφορὰ μετὰξὺ ἐνὸς βλακῆς ἐντελῶς στερεηθέντος τῶν ὑψηλῶν ιδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ζώντος διὰ τοῦ νοτιοῦ μυστοῦ καὶ τῶν γαγγλίων αὐτοῦ ὡς μαλάκιον τι, καὶ ἐνὸς ἀνωτέρας παιδείας καὶ ἰσχυροῦ νοῦς ἀνθρώπου, ἀλλὰ παρουσιάζοντος μίαν μεμονωμένην ἀνωμαλίαν, ἐξ ὧν ἐνταῦθα ἀναφέρομεν, ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι διαφορὰ κατὰ βαθμὸν καὶ μορφήν, οὐχὶ δὲ κατ' οὐσίαν καὶ φύσιν ἢ ἐντασις καὶ ἔκτασις καὶ ὁ ἐντοπισμὸς τῆς βλάβης ἀποτελεῖ τὰς διαφορὰς ταύτας καὶ τὰς ἀτελειότητους ἀπογορεύσεις τῶν ψυχικῶν ἢ νευρικῶν τούτων ἀνωμαλιῶν.

Ἐνίοτε εἰς τοὺς βλάκας ἡ μιμητικὴ αὕτη ιδιότης δὲν εἶναι καὶ ὅλως ἀκίνδυνος ἐπεκτεινομένη καὶ εἰς ἀπομιμήσεις συνθημάτων πράξεων.

Βλάξ τις, ἀναφέρει εἰς συγγραφεὺς, ὁ Magnan, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἰδὼν σφαζόμενον χοῖρον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπεχείρησε νὰ σφάξῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἓνα συμπασχόντα

σήμερον καὶ τινες μὴ ἐντελῶς πεπορωμένοι καὶ τρικουπωμένοι ἀντιπρόσωποι, ὅσῳ βλέπουν προσεγγίζουσιν τὴν λήξιν τῆς τακτικῆς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Συλλογίζονται πῶς θ' ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν, ἀφοῦ ἐκτὸς τοῦ σπαρταλείου ἄγους ἐξ οὗ καὶ αὐτοὶ ἐκκληρώθησαν, ἐδείχθησαν τόσῳ πρόθυμοι εἰς πᾶν βαρὺ διὰ τὸν λαὸν φορολογικὸν μέτρον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, οὗ ἡ κυριωτέρα ψύχωσις εἶναι ἡ φορομανία. Ἐν τούτοις ὅσῳ καὶ ἂν ἐμασκαρεύθησαν, ἡ σύμπτωσις τῶν Ἀπρόκρεω τοὺς σώζει προσωρινῶς, διότι κατ' αὐτὰς ἐπιτρέπεται τὸ *μουτζούρωμα*.

✱

«Ὁροὶ ἐπιτηδευμάτων». — Νέον πάλιν ζήτημα ἡγέρθη κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὸ ὅποιον ἐπροκάλεσαν οἱ περὶ τὸν Τρικουπὴν ἀφωσιωμένοι.

Ἐσημειώθησαν ἐν τοῖς ἐκτεθεῖσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καταλόγοις τῶν ἐπιτηδευμάτων οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἔμποροι εἰς ἀπίστευτα ποσά!

Δὲν ἀναφέρομεν τὰ ὀνόματα τούτων, διότι ταῦτα ἐδημοσίευσαν αἱ πρωῒναι συνάδελφοι!

Βεβαίως, καὶ ὁ ἴδιος Θεόφιλος Εὐθυμίου θὰ γελά μετὰ τὸν ἑαυτόν του διότι κατάρθωσε μὲ μόνον 180 δραχμὰς νὰ σημειώθῃ.

Ἀλλὰ πῶς σὰς φαίνεται νὰ παραλειθῶσιν ὀνόματα ἐκ τῶν καταλόγων, πρὸ πάντων ἀνθρώπων ἀποθδειγμένων λαθρεμπόρων, φίλων τοῦ Τρικουπῆ, καὶ συχναζόντων καθεκάστην εἰς τὰ σαλόνιά του.

Ἐνεκεν ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς χρόνου τοῦ συνεργάτου ἡμῶν δὲν κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν σημειώσεις τινὰς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων καταλόγων περὶ τινῶν ἐμπόρων οἵτινες τὸ λαθρεμπόριον ἀνεβίβασαν εἰς ἐπιστήμην, διὰ τούτου ἐπλούτισαν, καὶ διὰ τούτου ἀνεδείχθησαν καὶ κομματαρχίσκοι τοῦ Τρικουπῆ. Θὰ ἐπινέλθωμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.

✱

Γεώργιος Γούλας. — Τρεῖς μῆνες σχεδὸν παρήλθον καὶ μολονότι ἔληξεν ἡ δήμενος ἄδεια τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς τὸν Γούλαν τὸν καθαριστὴν τῶν φυλακῶν ὁ ἱλαροπρόσωπος

συνάδελφόν του, λαβὼν δὲ μάχαιραν ἤρχισε νὰ ἀποκόπτῃ τὸν λαιμὸν τούτου.

Ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τῆς Σιθηνίας ἀναφέρεται ὅτι εἰς τινα χωρία ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς *μιμητῶν*, εἰς οὓς οἱ ἐγγύριοι δίδουσι καὶ ἰδιαίτερον ἐπίθετον. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ συχρὸν τοῦ φαινομένου τούτου ἔχει τὴν αἰτίαν ἐν τῇ στενῇ διὰ τῶν γάμων ἐπιμειξίᾳ τῶν κατοίκων, δι' ἧς κληρονομικῶς μεταδίδεται ἡ μιμητικὴ αὕτη ιδιότης.

Πλοίαρχος τις εἶχεν ὡς ναύτην ἓνα τοιοῦτον μιμητὴν, χάριν δὲ ἀστείότητος τῷ ἔδωκεν ἐν ἐλαφρῇν ράπισμα ἐπὶ τῆς παρεῖας· ὁ ναύτης μετ' ὅλον τὸ σέβας καὶ τὸν φόβον, ὃν εἶχε διὰ τὸν πλοίαρχον, ἀμέσως τῷ ἀνταποδίδει τὸ ράπισμα μετὰ τοιαύτης ἀντανεκλαστικῆς ταχύτητος, ὥστε δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ κανονίσῃ τὴν δύναμιν τῆς χειρὸς του καὶ νὰ ἀνταποδῶσῃ ἀκριβῶς ὅσον εἶχε λάβει παρὰ τοῦ πλοίαρχου, ὅστις κάλλιον παντὸς ἄλλου ἡσθάνθη τὴν διαφορὰν ταύτην.

* *

Ὅσον παράδοξα καὶ σχεδὸν μυστηριώδη καὶ ἂν φαίνονται πάντα ταῦτα τὰ ψυχικὰ φαινόμενα, ἐν τούτοις ἀπολλύσι μέγα μέρος τοῦ παραδόξου καὶ μυστηριώδους αὐτῶν, ὅταν ἀναλογισθῇ τις καὶ παρατηρήσῃ ὅτι ταῦτα λαμβάνουσι χώραν ἐν ἐκάστῳ ἀτόμῳ ἐν φυσιολογικῇ καὶ ὑγιεῖ καταστάσει εὐρισκομένῳ. Καθ' ἐκάστην κατὰ τὸν βίον συμβαίνουσιν ἐν ἡμῖν ὅμοια φαινόμενα, ἐν ἧσόνι ὁμοῦ βαθυῶς, εἰς τὰ ὅποια ὡς

ἐπιστάτης κ. Χ. Κωνσταντινίδης, ἐν τούτοις, εἰσέτι ἀπουσιάζει ἐκ τῶν φυλακῶν.

Δις μέχρι τούδε τὸν ἀνέγραψε τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον, καὶ ἀπορούμεν πῶς εἰσέτι ἡ ἀπόχη τοῦ ἐν Πειραιεὶ Φόν Κολοκοτρώνη δὲν τὸν συνέλαβε.

Μὰ τέλος πάντων κ. Στάϊκε! Νὰ μᾶς τὸν ἀποστείλητε, διότι διὰ τῆς ἐργασίας του ἀποβαίνει εὐεργέτης τοῖς φυλακισμένοις.

Οἱ στατιστικοὶ πίνακες. — Ὁ τέλειος γραφειοκράτης, ὁ ὅψιν Ἀρτόζη ἔχων Σκιαδᾶς ὁ συντάκτης ἡ μᾶλλον ὁ ἀντιγραφεὺς τῶν στατιστικῶν πινάκων ἐκ τῶν τελωνειακῶν στατιστικῶν κατέφυγεν εἰς τὸν Κατζελίδην ζητῶν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ του, διὰ τὴν πολλὴν δουλειάν τὴν ὁποίαν κάμνει.

Ἀντὶ, κ. Τρικούπη, νὰ αὐξήσητε τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Σκιαδᾶ ἀπέναντι ἐργασίας του, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἑσχατος γραφειοκράτης δύναιτο νὰ φέρῃ εἰς πέρας, προτιμότερον, νὰ αὐξήσητε τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐν τοῖς τελωνείοις ἐργαζομένων εἰς τοὺς στατιστικοὺς πίνακας πτωχῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες προετοιμάζουσιν ὁλόκληρον τὴν στατιστικὴν ἐργασίαν καὶ ὁ Σκιαδᾶς δὲν πράττει ἄλλο ἢ νὰ ἀντιγράψῃ αὐτήν.

Μεγάλη σου ἡ ἀπαίτησις κ. Σκιαδᾶ!

Ὅσον διὰ τὰ λάθη τῶν ὁρίων βρίθουσιν οἱ στατιστικοὶ πίνακες, σὰς σημειοῦμεν ἐν ἐκ τῶν πολλῶν.

Φίλος ἔμπορος ὁσάκις ἐτελώνειζεν ἔρχομεν ἐν ταῖς διασφαρίσιν δεκαπλασίαν ἐνόησε δὲ καὶ ἑκατονταπλασίαν τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων του, καὶ ἡ ἀξία αὕτη ἀνεγράφετο εἰς τοὺς στατιστικοὺς πίνακας.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ στατιστικοὶ πίνακες τοῦ Σκιαδᾶ ὅχι μόνον γελοῖοι, ἀλλὰ καὶ γρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ δικαιολογῶσι τὰς μειώσεις τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, τοῦτέστιν, ὅτι δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσαγωγὴ βοῶν καὶ σιτηρῶν καὶ ἄλλα ὅσα ψεύδη ἵνα καλύπτωσι τοὺς πραγματικοὺς λόγους τῶν μειώσεων τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων.

Λαθρεμπόριον. — Εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν ἐφθασε τὸ λαθρεμπόριον ἐν τῷ κράτει. Πανταγύθεν ἀγγέλλεται ἡμῖν, ἡ λαθραία εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων. Ἐνεκα τῆς ἀδρανείας τῆς Κυβερνήσεως περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν λαθρεμπόρων αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἡλαττώθησαν οὐσιωδῶς.

Ἐν Πειραιεὶ τὸ λαθρεμπόριον εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἄνευ ἐπερωτήσεων.

Θέλετε μεγαλειτέραν βεβαίωσιν τῶν λόγων μας; Παρατηρήσατε τὰς εἰσπράξεις τῶν δύο δεκαημέρων τοῦ μηνὸς τοῦ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

Ἀναμείνομεν τὸ σύνολον τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ παρόντος μηνός, ἵνα γράψωμεν ἑκτενῶς.

Ἐνοικιάσατε τὰ τελωνεῖα κ. Τρικούπη, ἵνα προμηθευτῇτε καὶ χρυσὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων!!!!

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Σύρου. — Θέλετε τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀνεκτιμήτου Εἰσαγγελεῶς τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν κ. Ἰωάννου Σαπουντζάκη ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Συνέδρων κατὰ τὴν γῆρας δίκην τῶν τελωνιακῶν Σύρου: «*Ἐσχημάτισα πεποιθήσιν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐξ αὐτῶν τῶν καταθέσεων τοῦ κ. Ζερβουδάκη καὶ Κορφιᾶτου ὅτι ἄπαρτες οἱ κατηγορηθέντες διὰ τὰς πράξεις αὐτὰς καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ἀπολυθέντες εἶναι ἔνοχοι, τοῦτο δὲ, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶναι τοιαύτη, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβάνει τοὺς κλέπτας*».

Γνωρίζετε ποιοὶ εἶναι οἱ ἀπολυθέντες παρὰ τοῦ Ἐφετείου εἶναι ὁ ἥρωας τῶν καταχρήσεων **Π. Νομικός** πρῶτον ἐλεγκ-

τῆς, ὁ **Π. Δουζίνας** τελώνης νῦν Σύρου, καὶ **Ι. Βουδούρης** οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητῆς νῦν ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Καὶ κατόπιν τῆς τοιαύτης καταθέσεως τοῦ κ. **Ι. Σαπουντζάκη**, καταθέσεως, τὴν ὁποίαν ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ ἐτόλμα ἄλλος εἰσαγγελεὺς νὰ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἥτοι ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐν τούτοις ὁ κ. Τρικούπης ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς τὰς θέσεις τῶν τῶν **Π. Δουζίναν** καὶ **Ι. Βουδούρη**.

Ἄλλ' ἐὰν κ. Τρικούπη! ἀνακαλυφθῶσι νέαι καταχρήσεις ἐν τοῖς Τελωνείοις τοῦ Κράτους μεθ' ὁποίας ἄρα γε προθυμίας θὰ προσερχθῶσιν οἱ Εἰσαγγελεῖς ὅταν βλέπωσιν ὅτι οἱ ἔνοχοι ὅχι μόνον ἀθωοῦνται ὑπὸ τῶν Ἐφετείων, *τῇ ἐντολῇ σου*, ἀλλὰ καὶ διατηροῦνται ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἐπειτα ἐρωτῶμεν διατί ἐλαττοῦνται αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις.

Δίκη Τελωνειακῶν Σύρου. Ἡ «Ἀκρόπολις» σήμερον γράφει περὶ τῆς γῆρας καὶ σήμερον διεξαγομένης δίκης τῶν **Γ. Δεληκατερίνη** ἐλεγκτοῦ τοῦ Τελωνείου Σύρου καὶ **Ε. Κορφιᾶτη** ἐμποροῦπαλλήλου τῶν Ἀδελφῶν Ζερβουδάκη ὅτι «ἡ δίκη αὕτη ἀνεσῆκασε τὸ παραπέτασμα τῶν ἐμπορικῶν μυστηρίων, τὰ ὅποια δὲν ἐφάνησαν καθαρώτερα τῶν τελωνειακῶν».

Περὶ τοῦ **Π. Νομικοῦ** τοῦ πρῶτον ἐλεγκτοῦ τοῦ Τελωνείου Σύρου οὐδὲν μᾶς λέγει, οὐδ' ἀναφέρει καὶ τὸ ὄνομά του.

Ἴσως, διότι ἔχει τὸν ἀδελφόν του βουλευτὴν καὶ ἀνέκοντα εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἴσως, ἔνεκα τῆς μὴ ἐν τῇ «Ἀκρόπολει» δημοσιεύσεως τοῦ βουλευμάτος τῶν τελωνειακῶν Σύρου, διὰ χρηματολογικοὺς λόγους, καὶ ἵνα μὴ καταδειχθῶσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀσχημίᾳ αἱ ἀπιστίαι ἃς διέπραττεν ὁ **Π. Νομικός**.

Μίαν καὶ μόνην συμβουλὴν ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς κ. κ. ἐνόρκους: Ἐπειδὴ αἱ ὑποθέσεις τῶν τελωνειακῶν Πειραιῶς καὶ Σύρου διεξήχθησαν ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος καὶ ἐν μὲν τῇ τοῦ Πειραιῶς ἡθωώθησαν ἡ καὶ δὲν κατηγορήθησαν, ὅχι μόνον οἱ φίλα τῷ κ. Τρικούπῃ φρονούντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἐκεῖνοι κομματαρχίσκοι, οἵτινες σήμερον περῶσι γὰρ τίμοι, ἐν δὲ τῇ τῆς Σύρου, ἡθωώθη ὁ **Π. Νομικός** ὅστις ἔδει νὰ ἦναι πρὸ διετίας εἰς τὰς φυλάκας, διότι εἶναι ὁ ἥρωας τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ἐπειδὴ ἀμφότεροι αἱ ὑποθέσεις αὗται διεξήχθησαν ἐν μεροληψίᾳ, δέον οἱ κ. κ. ἔνοργοι νὰ ἀθωώσωσι καὶ τοὺς σήμερον παριστάμενους ἐνώπιόν των **Γ. Δεληκατερίνη** καὶ **Ε. Κορφιᾶτη**, οἵτινες διότι δὲν εἶχον προστάτας νὰ σωθῶσιν ἐκ τοῦ Ἐφετείου προτήχθησαν ἐνώπιόν των ἵνα δικασθῶσιν ἐπὶ ἀνυπάρκτοις καὶ ἀνυποστάτοις κατηγορίαις, δίδοντες οὕτω λαμπρὸν μᾶθημα εἰς τὸν κ. Τρικούπην ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὥφειλε νὰ μείνῃ ἀνεπηρέαστος ἐν ταῖς ὑποθέσεσι ταύταις καὶ ὅχι νὰ σωθῇ ὁ **Νομικός** διὰ τοῦ **Νομικοῦ**, καὶ ἡ σωρεία τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ὑπελεγκτῶν τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς.

Κύριε Ἡλ. Ποταμιᾶνε.

Ὁ «**Ραμπαγᾶς**» πέποιθεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν κ.κ. ἐνόρκων ἔσται ἀθωωτικωτάτη, καὶ ἀπὸ τοῦδε σοὶ ἀποστέλλει τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά του ἐπὶ τῇ εὐθαρσεὶ ὑπερασπίσει ἣν ἐποίησας ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Ἄμ' καὶ πορὸν δὲν ἡθώωσας!

Ἀφοῦ καὶ τὸν **Νομικόν** ἡθώωσας!

Ἐφοδῆθη τὸ θηρίον! — Ὁ περὶ τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευματικῶν ἐγεροῖς σάλος, ἡ ἐξαγριωθεῖσα φωνὴ τοῦ ἀδικουμένου ἐργατικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀνόητον καὶ μεροληπτικὴν σύνταξιν τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου κατεφόβισαν τὸν

ἀρχιερρομπήχτην πρωθυπουργόν καὶ ἰδοὺ ἔσπευσε ν' ἀνακρού-
σῃ πρῶμαν. Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά του μετὰ σπου-
δῆς ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ κυβερνήτης ἐπῆρε πίσω τὸν κατ' ἄλογον
καὶ τὸν ἐκέρυξεν ἀφ' ἑαυτῆς ἄκυρον.

Ἰδοὺ τί κάμνει ὁ λαὸς ὅταν ἀπορασίῃ νὰ τριῇ λίγο
τὰ δόντια του.

Ἐν Ὁ Λάττας ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Ὁ Λάττας ἐτοιμάζεται νῦν ὅπως ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς Ἱε-
ρᾶς Συνόδου, λέγεται δὲ ὅτι μεγάλην ἐντύπωσιν θὰ κάμῃ ὁ
περὶ στεφάνου λόγος του. Ἀλλ' ὅσον εὐγλωττος καὶ ἂν ᾔνοι
δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ σωθῇ ἐκτὸς ἂν προσλάβῃ συνήγορον τὸν φι-
λον συγγραφέα τῶν **Ψυχώσεων**, ὅστις θ' ἀπεδείκνυνεν ἐνώ-
πιον τῶν ἁγίων πατέρων, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Ζακύνθου πύ-
σχει τὴν ψύχωσιν τῆς στεφανοματίας καὶ δὲν ὑπέχει εὐθύ-
νην διὰ τὴν αὐτοστεφάνωσιν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΣΙΡΟΠΙΝΑ

Ἐπὶ τῇ πρὸ τοῦ Βασιλέως παρουσίᾳ του
Οἱ κόποι καὶ τὰ λόγια σου ἀδίκως θὲ νὰ πάνε
Ἄν ἴσως εἰς τὸν Βασιλῆα δὲν πῆς Τσιροπινᾶ
Τοῦ ταξιδιοῦ τὰ ἐξοδα εἰς βάρος σας πῶς θάναι
Κι' ὅτι αὐτὸς νὰ ἔξοδευθῇ δὲν ἔχει πουθενά.
Γιατὶ ἄλλως αὐτὸς ποσὼς στὸ νοῦν του δὲν τὸ ἔχει
Γιὰ τὸν Μισοῦλη κι' ἀλλουνοὺς ἐδῶ κ' ἐκεῖ νὰ τρέχῃ
Καὶ νὰ ἔξοδεύῃ χρήματα ποῦ βγάλαν τόσοι κόποι
Καὶ νὰ σταλῶσι μέλλουσι σταῖς μπάγκαις στὴν Εὐρώπη.

Κοκκινοσκουφῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἐν Ὁ ἀδελφὸς τῆς ἀπατηθείσης ὑπὸ τοῦ Ῥοδόλφου νέας
ἱκανοποιῶν τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν του τὸν ἐφίνευεν. Ὅλα
τ' ἄλλα εἶναι κοροφῆζυλα. Εὐχὲς του.

ΕΙΣ ΠΑΝΑΓΗΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΙΔΑΝ

Ἀπέθανες ἀθάνατον ἀφίρων καὶ σὺ μνήμην
Ὡς τύπος ἀθηναϊκός, ὡς ἐστριμμένη βίδα
Σοὺ εἶχον εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ πολλοῦ ἐτοιμὴν
Τὴν βασιλείαν, ὡς πτωχὸν τὸ πνεῦμα, Καραβίδα.

Ὡς κυρικὸς φιλόσοφος, εἰς τὰς Ἀθήνας ἔζης,
Φρονῶν ὅτι, διὰ τὰ ζῆς, δεῖ τρέφεσθαι παρ' ἄλλων
Καὶ ἤξευρες μὲ τῆς ζωῆς τὰς συμφορὰς τὰ παλῆς,
Τὸ μεγαλεῖα μὴ φρονῶν τὰ πλοῦτη τῶν μεγάλων.

Αὐτάρκης, ὡς ὁ κυρικὸς ἐκείνος Διογένης,
Ἦσο εὐδαίμων θεωρῶν ὅτι πολὺ ἡνδύρεις,
Ἐὰν δεκάρας κάτοχος ὑπῆρχες θωρουμένης
Καὶ φόρεμα πολύθυρον, καθὼς αὐτὸς ἐφόρεις.

Προσωπικότη' ἀληθῇ σ' ἐγνώριζεν ἡ πόλις
Καὶ σ' ἐφοβεῖτο τῶν μαγκῶν τὸ κυνηγοῦν σε πλῆθος,
Διότι κυνηγῶν αὐτοὺς καὶ σὺ, ἐλιθοβολεῖς
Προσίτων τὸ ἀτρόμητον, ἡμίγυμνόν σου ἐτήθος.

Ἀπέθανες καὶ σὲ θρηνοῦν ἡ Τριλλοκατερίνα,
Ὁ Γρίβας τῶν Ἀπόκρεω, ὡς ἄλλον ἀδελφόν τωρ,
Διότι πρόσωπον ὡς σὲ δὲν ἔχουν ἑστὴν Ἀθήναι,
Ἰδὲ τὸν ἀποκρηάτικον ἐκείνον θιασόν τωρ.

Ἀπέθανες καὶ ἡ λαμπρὰ χορεία ἡραιώθη,
Ἡ ἀριθμοῦσα ἄλλοτε τόσας ἐξόχους βίδας,
Ἀπέθανες κι' εἰς οὐρανοὺς τὸ πνεῦμα σ' ἐνώδωθῃ
Ἀλλ' εἰς τὴν μνήμην μου θὰ ζῇς, θὰ μένης Καραβίδα.

Ἀλλὰ κοιμοῦ γαλήνιος ἑστὸς τάφου σου τὰ βάθη
Πολλοὶ μεγάλου ἄνθρωποι ἀπέθινον ἐν λήθῃ
Ὡς ὅτου χρόνοι ἐσθυσαν τὰ μίσση καὶ τὰ πάθη
Κι' ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν φῶς ἑστὴν μνήμην τωρ ἐχύθη.

Φεῦ ! πῶς σὰς χάρομ' ἀληθῶς ! πῶς χάροτ' ἕνας ἕνας !
Ποῦ εἶν' ἡ ψιλὴ Ζάχαρη κι' ὁ Ἄκυρος ὁ Γάμος
Κι' ὁ Κωστατατάρας ὁ φεῖας μὲ τὰς σοφὰς του φρένας
Ποῦ εἶν' ὁ Κορτοδιάβολος ; Σκορπισθηκαὶ ὡς ἄμμος !

Ποῦ ν' ὁ Βουρδούσης ὁ κλεινός, ὁ Πόλεμος καὶ ἄλλοι ;
Ποῦ εἶν' ἡ Ὀθωρίστρα μας, μὲ τὰ παρήσημά της ;
Ποῦ εἶν' ὁ Μπαρμπαγιάννης μας, ποῦ ὁ λαὸς μας ψάλλει
Ἀκόμα τὸ τραγοῦδι του, ὁ κατατονηλάτης ;

Καὶ ὅμως τίς ἀχάριστος αὐτὸς ὁ δῆμος εἶναι !
Ἀνῆρ, ὡς σὺ, τὰ χάνεται καὶ τὰ μὴ γένηθ' ὁ θῆρος !
Δὲν εἶναι πλέον ἡ κοιτίς τῶν φώτων αἱ Ἀθῆναι,
Ἡ πόλις ὅπου ὡς οἰκτρὸς ἐτάφης Βεδουτρος.

Καὶ τὰ σὲ θάψουν δίχως κἄν ἑστὴν ἐκκλησιὰ ἑστὸ μνήμα
Κατέρα ἐπιτάφιον τὰ βγάλῃ ὁ Φιλήμων
Μὲ σοβαρὸν καὶ πένθιμον ἡ ἀκολουθήσῃ βῆμα
Τὸ φέρετρον ἐκπροσωπῶν μόνος αὐτὸς τὸν δῆμον ;

Πῶς κἄν τὰ μὴν ἀκουσῶμεν ἑστὸ μνήμά σου ἐκείνον
Τὸν εὐγλωττόν μας ῥήτορα, τὸν Κώστα τῶν Χαφτελιῶν
Νὰ πλέχῃ ἐν ἐγκώμιον τὸν λόγον του ἐντελῶν
Ἀρτί διὰ καρτέλιον, ὀλίγων κερματίων ;

Ἄν' αὐτὸς ὁ ἀριλότιμος Κουμπάκλιας τὰ μὴ γάρῃ
Θλιμμένος ἑστὴν κηδεῖα σου μὲ δάκρυ τὸ κορμὶ σου
Ἀφ' οὗ μὲ σέρα βέβαια καὶ μίαν ψῆφον χάρῃ
Καὶ θάταρ δῆμαρχος ἐὰν ψηφίσῃ ὁμοιοί σου !

Γραμπαγιᾶς.